

چطور زیارت رفتن با کودکان را شیرین‌تر کنیم؟

صحن خاطرات

کرونا ماندگار نیست و اگر خدا بخواهد به همین زودی‌ها بساطش جمع می‌شود و دوباره می‌توانیم خاطرات خوب سفر به حرم را زنده کنیم. سفر رفتن با کودکان سخت است یا حداقل می‌توانیم بگوییم آسان نیست. مخصوصاً سفرهای زیارتی که باید هم بچه‌ها را سرگرم کرد و هم خودمان زیارت کنیم. مهم‌ترین نکته‌ای که باید به آن توجه داشته باشید این است که شاید دیگر از آن عبادت‌های طولانی و تنهایی خبری نباشد اما زیارت‌های با بچه‌ها می‌توان جور دیگری شیرین و ماندگار کرد.

مینا نوری

خبرنگار

زنده کردن خاطرات

همه حواستان را به زیارت ندهید و با کودکان هم صحبت کنید و از او بپرسید که در حرم چه دیده و چه چیزی برایش جذاب‌تر است.

به سوال هایش جواب بدهید و برایش از خاطرات کودکی خودتان را تعریف کنید. از این‌که وقتی همسن او بودید در این سفر چکار می‌کردید و چطور خودتان را سرگرم می‌کردید. خوبی حرم‌های زیارتی این است که در طول سال‌ها بخش‌های اصلی آن تغییر نکرده و می‌توانید کودکان را به همان بخش‌های خاطره‌انگیز دوران کودکی ببرید و همان‌جا برایش توضیح دهید.

زیارت جذاب

در روزهای سفر صبورتر باشید و بیشتر به بچه‌ها محبت کنید. زیارت‌های طولانی، نماز زیاد و دعا‌های چندده صفحه‌ای باعث می‌شود حوصله کودک سر برود. برنامه‌تان را با کودکان هماهنگ کنید و تا جایی که او خوش اخلاق است و از زیارت لذت می‌برد در حرم بمانید و تا آنجا که پروتکل‌ها اجازه می‌دهد زیارتتان را با برنامه‌های تفریحی جذاب‌تر کنید. خوردن خوراکی‌هایی که بچه‌ها دوست دارند، خرید سوغاتی و رفتن به مکان‌های تفریحی شهر می‌تواند باعث شود کودک از این سفر خاطرات بهتری داشته باشد.

همراه هم شوید

اگر فرزندان دوست دارد آداب و اعمال مذهبی را انجام بدهد برایش سنگ تمام بگذارید. برای نماز خواندن کودکان جانماز و سجاده مخصوص به همراه داشته باشید. اگر فرزندان دختر است یک چادر نماز کوچک برایش ببرید. کارهای کوچکی مثل آوردن ادعیه و کتب مذهبی را به او بسپارید و اگر قرار است ضریح و مرقد را زیارت کنید در ساعاتی که خلوت است همراه کودکان راهی شوید. فقط در همه این موارد یادتان باشد که کودک صبرش کم است و همه این کارها را خیلی کوتاه و خلاصه انجام بدهید. مثلاً برای نماز خواندن بهترین جای حرم باید از ساعتی قبل در آن مکان باشید که همین کار ممکن است کودک را دلزده کند؛ بنابراین سخت نگیرید و حق انتخاب را به فرزندان بسپارید.

نگرانی‌های فرزندان را برطرف کنید

برای این‌که خاطره خوبی در ذهن فرزندان بماند نباید استرس و نگرانی داشته باشد. اگر کودکان از شلوغی گریزان است در جای خلوتی از حرم مستقر شوید. اگر نگران دستشویی رفتن است جایی را برای نشستن انتخاب کنید که در کوتاه‌ترین زمان ممکن به سرویس بهداشتی برسد. اگر زود گرسنه می‌شود خوراکی‌های خوشمزه‌ای که باعث کثیفی حرم نمی‌شوند، همراهتان داشته باشید.

برنامه‌ریزی کنید

اگر کودکان تا به حال به سفر زیارتی نرفته زمان مناسبی را برای سفر انتخاب کنید. در روزهای خیلی شلوغ، ازدحام جمعیت مانع از زیارتی بی‌دغدغه و خانوادگی است بنابراین در ایامی که خلوت‌تر است و در ساعاتی از شبانه‌روز که هوا مناسب است بچه‌ها را به زیارت ببرید. اگر فرزندان خیلی کوچک است تا حد امکان تنهایی با کودکان سفر نروید و در صورتی که تنها همسفرتان همسرتان است هرکدام مدتی از کودکان مراقبت کنید تا دیگری بتواند به تنهایی زیارت کند. اگر فرزندان خیلی به شما وابسته است ساعت زیارتتان را با ساعت خواب کودک تنظیم کنید.

مفاهیم را یادآوری کنید

تاریخچه فضایی را که در آن هستید برای کودکان شرح بدهید. با زبان ساده برای فرزندان توضیح دهید این‌که این حرم متعلق به چه کسی است، چرا این شخصیت برای ما عزیز است و چطور زندگی کرده‌که همه دوستش داشته‌اند. زیارت رفتن بهترین فرصت است برای این‌که مفاهیمی مثل دعا، توسل و توکل را به قدر فهم کودکان برایش شرح بدهید. می‌توانید حتی کتاب‌هایی در این زمینه تهیه کنید تا کودک راحت‌تر با این مفاهیم آشنا شود.

خاطرات را ثبت کنید

درست است که عکس و فیلم موبایل خاطرات این روزها را ثبت و ضبط می‌کند اما باز هم خاطرات مکتوب جایگاه دیگری دارد. یک دفترچه ویژه سفر زیارتی درست کنید. اگر فرزندان سواد خواندن و نوشتن دارد از او بخواهید خاطرات سفرش را مکتوب کند اما اگر هنوز به مدرسه نمی‌رود از او بخواهید برایتان بگوید و شما بنویسید. اگر هم کودکان هنوز شیرخواره است خودتان خاطرات را بنویسید تا بعدها بتواند خودش این دفتر را ادامه بدهد. چنین دفتری در بزرگسالی فرزندان، یادگاری ارزشمندی از روزهای کودکی‌اش خواهد شد. در پایان سفر هم برای کودکان هدیه‌ای بخرید؛ هدیه ماندگاری که زود خراب نشود و همیشه برایش بماند.

یک توصیه

فارغ از این‌که فرزندی همراهتان است یا نه با بچه‌ها مهربان باشید و در برابر کودکانی که در اماکن زیارتی و مذهبی می‌بینید صبور باشید و با لبخند زدن و مهربانی خاطره خوبی از زوار حرم برایشان بسازید. اگر نوزادی گریه کرد، کودکی بهانه گرفت و بچه‌ای جیغ کشید با نشان دادن عصبانیت، کودک را نترسانید و با نگاه ملامت‌بارتان مادر را سرزنش نکنید. اگر می‌توانید و تا جایی که پروتکل‌های بهداشتی اجازه می‌دهد کمک‌حال مادر باشید. اگر هم کاری از دستتان برنمی‌آید به مادر اطمینان خاطر بدهید که وضعیت فرزندش مشکلی در زیارت شما به وجود نخواهد آورد. اگر شرایط روحی‌تان به گونه‌ای است که بودن کنار بچه‌ها و سرو صدایشان اذیت‌تان می‌کند جایی دور از جمعیت بنشینید که مجبور نشوید مادر و کودک را سرزنش کنید.